

El castell Ciuró tal com apareix en el volum I dels Castell Catalans del 1990 de l'editor Dalmau

Geografia i medi natural

El castell Ciuró es troba situat a un quilòmetre de la vila de Molins de Rei, a la qual pertany, i a una altitud de 155 metres.

El seu emplaçament és força estratègic per estar edificat en el turó més occidental del brançal que surt del turó de can Ribes (406 m) unit, i a molt poca distància, amb el puig d'Olorda (424 m). Aquesta situació fa que tingui una bona perspectiva del curs del Llobregat i de l'antiga vila de Molins de Rei, fundada a finals del segle XII a partir d'uns molins establerts per concessió del comte Alfons I.

La història

El castell Ciuró fou construït on hi havia la «turre de Guadallo», esmentada l'any 998, i en el cos de l'edifici hi trobem paret en «opus spicatum».

L'indret on hi ha emplaçat el castell fou concedit als hospitalers en el segle XII segons consta en un document del 1162 en el que és conegut com a «Cidró».

L'any 1202 era propietat de l'Orde del Temple, la qual s'encarregà d'edificar un nou castell o una torre de defensa, sense assegurar quina de les dues edificacions fou la realment feta. Un segle després el castell passaria al domini directe del rei Jaume II.

La primera notícia de la capella de Sant Marçal, situada a redós del Puig Ciuró (o Cedró), data del 1314 coincidint amb la finalització de la preeminència dels templers al nostre país.

L'any 1320, el sobirà concedí permís a Simó des Llor (de Lauro) per edificar un nou castell a l'indret, i el 1332 Molins de Rei i el lloc de Ciuró foren venuts per 10.000 sous. En el fogatge dels anys 1365-70, hi consta que

Dibuix del castell Ciuró fet per Carles Macià

Simó des Llor (o un fill seu homònim) posseïa també el castell d'Olorda (o d'Olordre), el qual hom situa prop d'on hi ha l'actual església de Santa Creu d'Olorda i possiblement en el turó més alt, damunt l'actual pedrera, on hi ha el cim amb la creu.

Hi ha notícia que el 1361 Constança de Noguera, vídua de Francesc Ferriol, senyora de la casa «Siuró», en la parròquia de Santa Creu d'Olorda, llegà 20 sous a l'obra de l'església de la vila de Molins de Rei del Llobregat.

El 1366, la reina Elionor, esposa de Pere «el Cerimoniós», comprà a les monges de Santa Clara d'Oristany els drets que posseïen en aquest paratge. Poc temps després, però, es té notícia que el tresorer reial Berenguer de Relat, primer titular del castell Ciuró, adquirí el domini de l'indret. Dos anys després, aquest tresorer va obtenir la concessió reial de constituir el «termenat» (en terme propi) de l'esmentat castell.

Un segle després, el castell Ciuró figura en les capitulacions de Barcelona al rei Joan II (1472).

El 1545, la propietat, igualment que la de la jurisdicció d'Olorda, passà a mans dels Requesens-Zúñiga.

El 1632, «Molin de Rey» i «Santa Creu d'Orde» consten com a llocs propietat de la comtessa Benavent si bé aleshores el castell ja devia trobar-se en molt mal estat de conservació.

L'actual propietari és el senyor Lluís Vila, veí de Molins de Rei segons consta en l'edició del 1990 de *Els Castells Catalans* de l'editor Dalmau.

Nota: per fer aquest escrit he recollit la major part de la informació històrica de l'escrit sobre Castell Ciuró del volum I de l'obra sobre els *Castells Catalans* publicada per l'editor Rafael Dalmau l'any 1967 (segona edició del 1990).

Jordi Gironès i Vilardebò
juny de 2006

Planta del Castell Ciuró feta per Carles Macià

ESTAT DEL CASTELL CIURÓ EL 21 DE JUNY DE 2006

Fotos de Jordi Gironès

